

Krajský úřad Středočeského kraje
Odbor dopravy
Zborovská 11
150 21 Praha 5

Prostřednictvím

Městský úřad v Říčanech
Odbor správních agend a dopravy – oddělení dopravy
Komenského nám. 1619
251 01 Říčany

K č.j.: 20641/2018-MURI/OSAD
K č. ev.: 94399/2020

Ve Všechnomech dne 07.05.2020

Odvolatelé:

1. Miroslav K [redacted] 251 63
Strančice
2. Hana K [redacted] 251 63
Strančice

Zastoupení:

Ing. Pavlem Soukupem, [redacted] 251 63 Strančice,
ID DS: jzgm5dm

**- Odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Říčanech,
Odbor správních agend a dopravy – oddělení dopravy,
ze dne 22.04.2020, č.j. 20641/2018-MURI/OSAD -**

Prostřednictvím datové schránky
Přílohy viz seznam na konci textu

I.

Dne 22.04.2020 bylo Odvolatelům doručeno rozhodnutí Městského úřadu v Říčanech, Odbor správních agend a dopravy – oddělení dopravy (dále jen „**Stavební úřad**“), ze dne 22.04.2020, č.j. 20641/2018-MURI/OSAD (dále jen „**Rozhodnutí**“), kterým Stavební úřad:

- (i) schválil stavební záměr „Veřejná účelová komunikace pro připojení plánovaného areálu na pozemku parc. č. 201/1 v k.ú. Všechromy“ situovaná na pozemcích parc. číslo 201/55 a 201/1 v k.ú. Všechromy, (dále jen „**Stavba**“), stavebníka Ing. Jaroslava Dvořáka, bytem Fibichova 836/9, 25101 Říčany (dále jen „**Stavebník**“), a
- (ii) stanovil podmínky pro umístění a provedení Stavby.

Odvolatelé, jako účastníci řízení, a to na základě rozhodnutí Krajského úřadu pro Středočeský kraj, obor dopravy č.j. 003502/2019/KUSK-DOP/Lac ze dne 26.02.2019, jakožto osoby, jejichž vlastnické právo k sousedním stavbám nebo sousedním pozemkům (zejm. parc. č. 198/2, 480/13 a 198/8, st. 92/1 včetně domu č.p. 69, vše v k.ú. Všechromy) může být společným povolením přímo dotčeno, podávají tímto proti Rozhodnutí ke Krajskému úřadu Středočeského kraje, odbor dopravy (dále jen „**Odvolací orgán**“) v zákonné lhůtě do všech výroků a v plném rozsahu

o d v o l á n í,

a to především z důvodů, že (i) Rozhodnutí je nezákonné a věcně nesprávné, neboť ve společném řízení došlo k porušení kogentních právních předpisů, (ii) Rozhodnutí obsahuje řadu nesprávností, rozporností a neurčitých skutečností, což jej činí nesrozumitelným a nepřezkoumatelným, (iii) Stavební úřad se dostatečně nevypořádal s námitkami Odvolatelů vznesenými v průběhu společného řízení, kdy v důsledku toho je společné řízení stíženo velkým množstvím vad, pro které musí být Rozhodnutí Odvolacím orgánem zrušeno.

Z opatrnosti Odvolatelé připomínají, že Rozhodnutí je Odvolací orgán povinen posuzovat z hlediska jeho správnosti a zákonnosti, i pokud Odvolatelé některé argumenty neuplatnili ve společném řízení prostřednictvím námitek. K tomu se vyjádřil podrobněji již například Nejvyšší správní soud ČR ve svém rozhodnutí ze dne 24.10.2007, sp. zn. 1 As 25/2007, v němž připustil průlom do koncentrační zásady prostřednictvím námitek (respektive tvrzení), jejichž obsahem je tvrzení o porušení kogentního předpisu (hmotného i procesního práva). Podle názoru Nejvyššího správního soudu ČR je Odvolací orgán povinen se takovou námitkou zabývat i v řízení odvolacím, při posouzení správnosti a zákonnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (Stavebního úřadu) v souladu s ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „**správní řád**“).

II.

Odvolatelé pro přehlednost celé věci shrnují své argumenty, na jejichž základě považují Rozhodnutí za nezákonné, věcně nesprávné, nesrozumitelné, vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné, do jednotlivých bodů, kdy každý z těchto bodů bude níže v textu podrobněji odůvodněn:

1. NESPRÁVNÉ VYMEZENÍ OKRUHU ÚČASTNÍKŮ ŘÍZENÍ

Řízení je zatíženo zásadní vadou, která měla, resp. mohla mít vliv na rozhodování ve věci.

Odvolatelé namítají, že Stavební úřad v průběhu řízení nesprávně vymezil okruh účastníků řízení, čímž byla práva těchto osob výrazně omezena a řízení je tak postiženo nenapravitelnou vadou.

Vydáním napadeného rozhodnutí došlo k porušení ust. § 94k stavebního zákona, podle kterého jsou účastníky společného územního a stavebního řízení mimo jiné – vlastníkem pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, a osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům může být společným povolením dotčeno. Tato skutečnost může způsobit zásadní vadu řízení, pokud nebylo počítáno se všemi osobami, které měly být účastníky řízení, a tedy tyto osoby nemohly řádně uplatnit své námítky, resp. odvolání proti napadenému Rozhodnutí.

Dle konstantní judikatury, např. dle rozhodnutí NSS ČR ze dne 31.7.2013, č.j. 7 As 17/2013-25, platí, že „vymezení okruhu účastníků územního řízení je úkolem náročným a vyžadujícím s ohledem na konkrétní okolnosti případu *komplexní posouzení situace v území a zohlednění nejrůznějších vlivů, neboť v úvahu přichází u vlastníků sousedních staveb a pozemků dotčení nejrůznějšího druhu.*“

Stejně tak lze připomenout, že dle ustálené judikatury se sousedním pozemkem ve smyslu ust. o okruhu účastníků dle stavebního zákona **nerozumí pouze pozemky, které mají přímou hranici s pozemky, na nichž je prováděna stavba.** Pojem sousední pozemek je totiž nezbytné vykládat extenzivně a za tyto je proto třeba považovat také ty **pozemky, které mohou být prováděním stavby přímo dotčeny, aniž by měly s pozemky, na nichž je prováděna stavba, společnou hranici** (viz například nálezy Ústavního soudu ČR ze dne 22.03.2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99 či nálezy Ústavního soudu ČR ze dne 07.04.2005, sp. zn. III. ÚS 609/04). Skutečnost, že pozemky dalších vlastníků přímo nehraničí s pozemky, na kterých je prováděna stavba, tak nemůže mít vliv na zařazení takových dotčených vlastníků mezi účastníky společného řízení.

Výše uvedené principy však Stavební úřad zcela ignoroval, když za účastníky označil pouze osoby uvedené v závěru napadeného Rozhodnutí, které evidentně nekryjí skupinu osob, která podle výše uvedených principů za účastníky měla, resp. musela být označena.

Jako účastníkem řízení nejsou označeni zejm. spoluvlastníci pozemku parc. č. 480/2, k.ú. Všechnomy:

Krejzarová Gabriela, Komenského 1055/33, Bolevec, 32300 Plzeň
Richterová Věra, Všechnomy 24, 25163 Strančice
Ševčíková Jana, Vondroušova 1216/34, Řepy, 16300 Praha 6
Žemličková Jitka, Všechnomy 39, 25163 Strančice

na kterém sice předmětná část Stavby (řešená v napadeném řízení) není přímo umístěna, ale dle projektové dokumentace Stavby přímo navazuje na nově rozšiřovanou část sjezdu z komunikace II/107 umístěnou na předmětném pozemku, a její užitelnost je tedy přímo podmíněna provedením stavby rozšíření sjezdu na pozemku ve vlastnictví těchto opomenutých účastníků, pro kterou nebylo vydáno samostatné územní rozhodnutí ani stavební povolení. Navíc je nepochybné, že tento pozemek s pozemky, na kterých je Stavba umístěna, přímo sousedí. Není tedy pochyb, že se jedná o dotčené osoby ve smyslu stavebního zákona.

Ve vztahu k tomuto pozemku parc. č. 480/2 k.ú. Všechnomy a jeho vlastníků se Stavební úřad dopustil též neomluvitelného opomenutí a nerespektování názoru nadřízeného orgánu. Vlastníci citovaného pozemku se odvolali do rozhodnutí o povolení vjezdu na komunikaci II/107. Odvolací orgán, tedy Krajský úřad pro Středočeský kraj, vydal dne 9.9.2019 rozhodnutí č.j.: 083740/2018/KUSK-DOP/Bry, ve kterém uvádí, cituji:

„... Vlastník pozemku pod komunikací proto nemá z titulu vlastnictví postavení účastníka řízení o povolení připojení sousední nemovitosti, resp. úpravy takového připojení, neboť v řízení dle § 10 zákona o pozemních komunikacích nejsou jeho práva ani právem chráněné zájmy dotčeny. **Svá vlastnická práva si zejména v tomto konkrétním případě může hájit v navazujícím územním a stavebním řízení (účelová komunikace včetně jejího napojení na veřejnou dopravní infrastrukturu vyžaduje povolování dle zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)).**“

Ačkoliv z úřední činnosti Stavebního úřadu jako Speciálního úřadu, který rozhodoval též ve věci povolení vjezdu dle § 10 zákona o pozemních komunikacích, mu musí být toto rozhodnutí Odvolacího orgánu známo, přesto jej nerespektoval a uvedené osoby neoznačil jako účastníky řízení.

Stavební úřad dále opomenul jako účastníky další osoby, a to vlastníky pozemků **bezprostředně sousedících pozemkům**, na kterých je záměr umístěn, anebo **bezprostředně**

sousedících s komunikací II/107, na kterou má být doprava ze Stavby přivedena, a tedy jsou nepochybně osobami ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona, kdy se jedná o následující pozemky v k.ú. Všechromy a jejich vlastníky:

480/5	SPK-PNEU, spol. s r.o., Všechromy 52, 25163 Strančice
194/16	SPK-PNEU, spol. s r.o., Všechromy 52, 25163 Strančice
198/5	Krejzarová Gabriela, Komenského 1055/33, Bolevec, 32300 Plzeň
	Richterová Věra, Všechromy 24, 25163 Strančice
	Ševčíková Jana, Vondroušova 1216/34, Řepy, 16300 Praha 6
	Žemličková Jitka, Všechromy 39, 25163 Strančice
198/4	SJM Mayer David MUDr. a Mayerová Kateřina, Za Rybníčkem 374, 25163 Strančice
198/3	White peaks s.r.o., Na Vávrově I 133, 25163 Všestary
198/6	White peaks s.r.o., Na Vávrově I 133, 25163 Všestary
480/6	Jandusová Marie PhDr., Nad vodovodem 490/71, Malešice, 10800 Praha 10
	Komárek Josef, Pod Mostem 151, 25166 Mirošovice
	Komárek Vlastimil Ing., U Třešňovky 444, 25726 Divišov
201/43	OPTREAL, spol. s r.o., V Oblouku 266, 25101 Čestlice
201/44	Adamec Michal Ing., Pampelišková 204, 25163 Všestary
201/54	Aberle Michal, Tábornická 917/10, Kolovraty, 10300 Praha 10
196/6	Černý spol. s r.o., Černotínská 1522/4, Uhříněves, 10400 Praha 10
196/7	Černý spol. s r.o., Černotínská 1522/4, Uhříněves, 10400 Praha 10

Je nepřipustné, aby vlastníci takových pozemků byli opomíjeni a bylo jim odepřeno právo vyjádřit se a uplatnit svá práva ve společném řízení jako účastníci řízení.

Stavební úřad neoznačil správně účastníky řízení, a tím nebylo s těmito osobami řádně jednáno jako s účastníky řízení, byla porušena jejich procesní práva a řízení je tak postiženo zásadní vadou řízení, která měla, resp. mohla mít vliv na vydání samotného napadeného Rozhodnutí.

Důkaz:

- Situační výkres Stavby – ve spise
- Veřejně přístupný katastr nemovitostí

2. STAVEBNÍ ÚŘAD NEVEDL ŘÍZENÍ JAKO ŘÍZENÍ NAVAZUJÍCÍ DLE ZÁKONA Č. 100/2001 SB., O POSUZOVÁNÍ VLIVŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ (DÁLE JEN „ZÁKON EIA“)

Jak Odvolatelé uvedli ve svém vyjádření ze dne 23.3.2020, mají za to, že společné řízení **bylo zahájeno a nyní probíhá zcela v rozporu se zákonem**, jelikož Stavebník nepostupoval v souladu se Zákonem EIA, resp. stavebním zákonem, když návrh na zahájení společného řízení podal předčasně, neoznačil nadepsané řízení jako navazující řízení ve smyslu zákona EIA, nepředložil závazné stanovisko EIA Stavebnímu úřadu a v neposlední řadě nepředložil souhlasné závazné stanovisko příslušného správního orgánu o ověření souladu záměru se závazným stanoviskem EIA.

Odvolatelé jsou přesvědčeni, že ve společném řízení dochází k nepřípustnému dělení záměru posuzovaného z hlediska jeho vlivů na životní prostředí, čímž se Stavebník snaží obejít cíle zákona EIA a v konečném důsledku zcela zjevně poškodit zájem veřejnosti na příznivé životní prostředí.

V této souvislosti pak vznikly neodstranitelné vady řízení rovněž na straně Stavebního úřadu, neboť ten společné řízení nevedl a nezahájil jako řízení navazující v souladu se Zákonem EIA.

Stavebník podle názoru Odvolatele zcela zřejmě účelově neuvedl, že tento „budoucí výrobní areál“ je ve skutečnosti záměr s názvem „Betonárna Všechromy“ (dále jen „**Betonárna**“), oznamovatele České šterkopísky, spol. s r. o. (dále jen „**Oznamovatel**“), **který podléhá posuzování vlivů na životní prostředí dle zákona EIA.** V informačním systému EIA je záměr betonárny uveden pod kódem STC2036. Z informačního systému dále vyplývá, že záměr byl oznámen již dne 18.10.2016 a závazné stanovisko EIA č.j. 076651/2017/KUSK (dále jen „**závazné stanovisko EIA**“) bylo zveřejněno dne 22.08.2018, tedy až poté, co bylo zahájeno společné řízení.

Z dokumentace záměru Betonárny zveřejněné dne 29.06.2017 (dále jen „**dokumentace záměru**“) vyplývá, že nezbytnou součástí záměru je též výstavba veřejně přístupné účelové komunikace. Je přitom zcela evidentní, že se jedná o předmětnou Stavbu.

Je tedy nepochybné, že Stavebník obešel zákonem požadovaný postup tím, že od záměru Betonárny **oddělil** zdánlivě méně kontroverzní a snáze povolitelnou stavbu veřejně přístupné účelové komunikace. **Takový postup je však zcela v rozporu se smyslem a účelem posuzování vlivů na životní prostředí**, principem komplexnosti ochrany životního prostředí a **samozřejmě v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu ČR a Soudního dvora Evropské unie.**

Soudní dvůr EU se v souvislosti s výkladem směrnice Rady 85/337/EHS a na ni navazující Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU opakovaně vyjadřoval v tom smyslu, že

„cíl právní úpravy Unie nelze obejít rozdělením záměrů a že nezohlednění jejich kumulativního účinku nesmí mít za praktický následek to, že všechny tyto záměry uniknou povinnosti posouzení, třebaže jako celek mohou mít významný vliv na životní prostředí“¹

Obdobně hovoří Nejvyšší správní soud, který označuje výše uvedenou strategii Stavebníka jako tzv. „salámovou metodu,“ kdy dochází k povolování kontroverzních nebo obtížných cílů a řešení tím, že jsou rozděleny na dílčí kroky a prosazují se postupně. **Nejvyšší správní soud kategoricky odmítá, aby byla tato metoda používána pro účelové obcházení zákona.**² K tomuto účelu ale Stavebník zjevně směřoval, když záměrně v žádosti o zahájení společného řízení neuvedl, že Stavba je součástí většího projektu podléhajícímu posuzování vlivů na životní prostředí.

Účelem posuzování vlivů na životní prostředí je **komplexní zhodnocení řešeného záměru**, a to se všemi jeho nezbytnými součástmi. Předmětem posuzování vlivu na životní prostředí proto byl jak areál betonárny, tak přístupová komunikace nezbytná k jeho provozu. To vyplývá ze všech podkladů dostupných k záměru Betonárny v informačním systému EIA, a to jak z oznámení i dokumentace záměru.

Skutečnost, že v Projektové dokumentaci (jak je definována níže) ke Stavbě je uváděný „plánovaný areál“ ve skutečnosti **areál Betonárny**, a že si je toho Stavebník i Stavební úřad vědom, vyplývá i z podkladů, které sám Stavebník Stavebnímu úřadu v rámci řízení předložil, a to zejm. z jeho vyjádření ze dne 29.04.2019 (viz níže) nebo které má Stavební úřad sám k dispozici, a to zejm. ze Závazného stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje (dále jen „KHS“) č.j. KHSSX 50129/2019 (dále jen „**Závazné stanovisko KHS**“), které odkazuje na hlukovou expertízu z posuzování záměru Betonárny, nebo z **Vyjádření SŽDC ze dne 13.11.2018**, které v souvislosti se Stavbou posuzuje i **vliv stavby betonárny** na koridor VRT Praha Benešov. Všechny tyto dokumenty evidentně odkazují na podklady, které byly součástí dokumentace EIA, nebo odkazují na souvislost s Betonárnou, ať již přímo nebo nepřímo.

V této souvislosti je třeba zdůraznit i rozhodnutí Krajského úřadu pro Středočeský kraj, odbor dopravy č.j. 003502/2019/KUSK-DOP/Lac ze dne 26.02.2019, kterým bylo rozhodnuto o účastenství Odvolatelů ve společném řízení, kdy Krajský úřad zde sám uvádí:

*„Vzhledem k tomu, že Speciální stavební úřad sice tvrdí, že povoluje pouze územní komunikaci bez odvolateli avizované návaznosti na stavbu betonárny na pozemku parc. č. 201/1 a 201/3, v k.ú. Všechromy (viz závěr zjišťovacího řízení z 1.12.2016, kód záměru STC2036 informačního systému EIA, **kdy byla součástí zjišťovacího řízení i přístupová komunikace** a tedy dle ust. § 3 písm. g) bod 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní*

---

¹ Rozsudek ESD ze dne 28.2.2008 Abraham a další (C-2/07, Sb. rozh. s. I-1197), citováno dále např. v rozsudku ESD ze dne 17.3.2011 Brussels Hoofdstedelijk Gewest a další (C-275/09).

² Viz Rozsudek NSS ze dne 6.8.2009, sp. zn. 9 As 88/2008.

prostředí a o změně některých souvisejících zákonů je společné územní a stavební řízení navazujícím se specifickým vedením dle ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb. S odkazem na postup dle § 25 správního řádu), ...“,

když na tuto pasáž **sám Stavebník odkazuje** ve svém vyjádření ze dne 29.4.2019 na str. 4 v bodě II., kde výslovně uvádí, že **v rámci EIA byla posouzena stavba betonárny včetně přístupové komunikace.**

Vzhledem k tomu, že Stavba byla nepochybně součástí záměru posuzovaného v rámci řízení EIA, kdy bylo vydáno na posuzovaný záměr závazné stanovisko EIA, jedná se nepochybně o řízení navazující ve smyslu ust. § 9b zákona EIA. Přesto, a i přes výše uvedené stanovisko nadřízeného orgánu, Stavební úřad společné řízení jako navazující řízení, nezhájil a nevedl.

Stavební úřad tak v souladu ust. § 9b Zákona EIA na úřední desce po dobu 30 dnů byl povinen vyvěsit požadované dokumenty, což neučinil. Dále měl Stavební úřad Stavebníka vyzvat, aby doplnil všechna závazná stanoviska, která zákon EIA předvídá, tedy zejména závazné stanovisko EIA a závazné stanovisko coherence stamp a řízení dle ust. § 94l odst. 6 stavebního zákona přerušit.

Uvedené vady řízení ale nejsou odstranitelné, neboť řízení **nebylo zahájeno v souladu s ust. § 9b Zákona EIA a veřejnost z řízení byla již od počátku vyloučena.**

Odvolatelé pro doplnění své argumentace upozorňují, že pokud by Stavba nebyla součástí posuzování vlivů na životní prostředí záměru Betonárny (byť jak Odvolatelé uvádí výše, je to, že Stavba byla součástí posuzovaného záměru Betonárny, evidentní), pak tato skutečnost by jednoznačně znamenala jednak **nesprávnost samotného závazného stanoviska EIA** k záměru Betonárny, a celé řízení EIA by muselo být opakováno, a to včetně posuzování příslušné příjezdové komunikace z hlediska vlivů na životní prostředí, a nebo je „plánovaný areál“ jiným průmyslovým areálem a v souladu s níže uvedenými principy posuzování vlivů na životní prostředí byl Stavební úřad povinen Stavbu **posuzovat jako stavbu, která má/by mohla mít vliv na životní prostředí** a postupovat dle příslušných ustanovení stavebního zákona a Zákona EIA, což ovšem též neučinil.

Na výše uvedené byl Stavební úřad upozorněn ve vyjádření Odvolatelů ze dne 23.03.2020, s jehož obsahem se Stavební úřad v napadeném Rozhodnutí vypořádal pouze tak, že žadatel údajně požádal o umístění a povolení veřejně přístupné účelové komunikace proto, „*aby mohl s orgány projednat umístění dalšího záměru na stavebních pozemcích*“. Stavební úřad dále neshledal důvodnou námitku, že i umístění veřejné komunikace mělo být obsahem zjišťovacího řízení EIA, neboť pokud příslušné orgány následně nevydají kladné rozhodnutí k danému záměru Betonárny, „*zůstane komunikace pozemní komunikací, jen nebude moci být využita k dopravě z účastníky zmiňované Betonárny Všechnomy*“.

Takový závěr Stavebního úřadu je zcela protismyslným, záměrně účelově zkreslující, případně vycházející z absolutní neznalosti Zákona EIA a principů posuzování ochrany životního prostředí, veřejně přístupné dokumentace záměru, a ignorování názoru nadřízeného orgánu (viz výše rozhodnutí Krajského úřadu pro Středočeský kraj ze dne 26.02.2019). Závěr Stavebního úřadu též předpokládá úmysly Stavebníka, které však z podané žádosti ani Projektové dokumentace nevyplývají. Naopak je evidentní, že cílem Stavebníka je povolení komunikace za účelem napojení Betonárny a nikoli jakéhokoliv areálu.

Je evidentní, že zákon EIA se musí vykládat vždy v souladu s jeho smyslem a účelem. Tento přiblížil Ústavní soud již ve vztahu ke staršímu zákonu č. 244/1992 Sb., když uvedl:

*„Účelem zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, bylo vytvořit účinný preventivní systém hodnocení vlivů na životní prostředí jako nástroj pro **komplexní systémové zkoumání důsledků navrhovaných projektů na životní prostředí**, a zajistit tak, aby v rozhodovacích procesech byly zvažovány zájmy ochrany životního prostředí. Tento účel je třeba mít na zřeteli i **při posuzování jednotlivých ustanovení a právních institutů v tomto zákoně obsažených**, tak aby účel a smysl zákona nebyl zrušením navrhovaných ustanovení nebo jejich částí znehodnocen.“³*

Zásada komplexního či celistvého posuzování je zákonu EIA zcela vlastní, a proto je nutné, aby záměr, který má být posuzovaný dle zákona EIA, byl vymezen komplexně tak, aby jeho součástí byly veškeré dílčí stavby, technologie a další prvky, které umožňují základní provoz takového záměru.

*„Je-li do zjišťovacího řízení předložena pouze fáze A záměru, je třeba se zaměřit **především na to, zda součástí této fáze jsou všechny provozní jednotky a technologie, které realizace záměru v tomto „minimálním“ rozsahu (fázi A) bude vyžadovat**. Závěr posouzení EIA by v případě ne- ucelenosti předloženého projektu měl vyznít tak, že **záměr v předložené podobě neobstojí**. V rámci územního řízení je pak třeba vždy ověřit (a v tomto případě velmi detailně), **zda se k územnímu řízení předkládá záměr s totožnými parametry, s nimiž byl předložen do procesu posuzování vlivů na životní prostředí, resp. do zjišťovacího řízení. To je úkolem nejen stavebního úřadu, ale rovněž orgánů ochrany životního prostředí, které vydávají stanoviska v rámci územního řízení, nebo samostatná rozhodnutí.**“⁴*

Přístup Stavebního úřadu naplňuje zakázanou tzv. salámovou metodu posuzování vlivů na životní prostředí, ke které se již několikrát vyjádřil i NSS (např. rozsudek ze dne 18.09.2014 č.j. 2 As 119/2014 nebo ze dne 06.08.2009, sp.zn. 9 As 88/2008). Byť se jedná o princip zakázaný zejm. v rámci posuzování EIA, vzhledem k tomu, že Stavební úřad je povinen se

³ Nález Ústavního soudu ČR ze dne 12.10.2001, sp. zn. Pl. ÚS 24/2000.

⁴ KOCOUREK, Tomáš. § 4 [Předmět posuzování vlivů záměru na životní prostředí]. In: BAHÝLOVÁ, Lenka, KOCOUREK, Tomáš, VOMÁČKA, Vojtěch. Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, s. 22.

řídít i zvláštními právními předpisy a vykládat závazná stanoviska v souladu s obecně závaznými právními předpisy, **platí tento princip posuzování vlivu na životní prostředí, vyplývající mimo jiné z ust. § 5 Zákona EIA a jeho příloh, i pro řízení podle stavebního zákona**, jak je ostatně výslovně upraveno v § 94q stavebního zákona.

S ohledem na výše uvedené nelze než konstatovat, že společné řízení je navazujícím řízením ve smyslu zákona EIA, a proto je třeba naplnit zásadní procesní požadavky, které předvídá zákon EIA a stavební zákon, porušením těchto požadavků došlo k zásadnímu porušení kogentních předpisů a vydané Rozhodnutí je nezákonné.

Důkaz:

- Dokumentace k záměru Betonárna Všechnomy, kód STC2036 z června 2016, zveřejněná dne 29.06.2017
- závazné stanovisko EIA č.j. 076651/2017/KUSK
(dostupné na internetové adrese https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_STC2036)
- Závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje č.j. KHSSX 50129/2019 - ve spise
- Vyjádření SŽDC ze dne 13.11.2018- ve spise
- Vyjádření Stavebníka ze dne 29.04.2019 – ve spise

3. NAPADENÉ ROZHODNUTÍ JE NEURČITÉ A NEPŘEZKOUMATELNÉ A JE VYDÁNO V ROZPORU S ÚČINNÝMI A PLATNÝMI PŘEDPISY

Odvolatelé musí rovněž upozornit na skutečnost, že pouhé konstatování Stavebního úřadu, že posouzení Stavby provedl dle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „vyhláška“) je **nedostatečné a neurčité.**

Je všeobecně známo, tato vyhláška prošla velkou novelou od 1.1.2018. Předložená projektová dokumentace datovaná 02/2018 (dále „**Projektová dokumentace**“) by tedy měla být posuzována podle znění vyhlášky, které se na ní vztahuje. Z napadeného Rozhodnutí však taková informace nevyplývá a nelze posoudit, zda Stavební úřad v tomto smyslu postupoval správně.

Totéž se týká i předložené změny projektové dokumentace představující aktualizovaný výkres C.1.2 – SO 101 ze dne 15.10.2019, kdy z napadeného Rozhodnutí zcela vůbec nevyplývá, zda takto učiněná změna projektové dokumentace byla posouzena dle výše uvedené vyhlášky, v jakém znění, a zda má taková změna veškeré potřebné náležitosti a zda je takto dokumentace úplná.

Vzhledem k tomu, že napadené Rozhodnutí neobsahuje tyto základní informace, **považují je Odvolatelé za vydané v rozporu se zákonem.**

4. NEAKTUÁLNÍ PODKLADY PRO UMÍSTĚNÍ A POVOLENÍ STAVBY

K žádosti o vydání společného povolení je Stavebník povinen na základě ust. § 94l odst. 2 písm. b), písm. c) stavebního zákona doložit také:

a) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy,

b) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.

Stavebník společně s žádostí o vydání společného povolení a Projektovou dokumentací zpracovanou v únoru 2018 předložil množství podkladů, ze kterých Stavební úřad vycházel ve společném řízení. Tyto podklady a dokumenty jsou uvedeny na str. 3, 5 a 6 Rozhodnutí.

Projektová dokumentace pro Stavbu byla zpracována v únoru 2018. Navzdory tomu však Stavebník k žádosti o vydání společného povolení v řízení doložil velké množství podkladů, které byly jednotlivými orgány či subjekty zpracovány v roce 2017, - tzn. ještě před tím, než byla samotná Projektová dokumentace vůbec vytvořena. Jedná se o zejm. o :

- Vyjádření MÚ v Říčanech odbor životního prostředí ze dne 20.10.2017
- Rozhodnutí MÚ v Říčanech ze dne 27.11.2017 (povolení připojení na komunikace II/107)
- Vyjádření Ústavu archeologické památkové péče středních Čech ze dne 12.9.2017
- Vyjádření KSÚS Středočeského kraje ze dne 27.09.2017
- Sdělení ČEZ distribuce, a.s. ze dne 13.12.2017
- Vyjádření CETIN a.s. ze dne 13.12.2017
- Vyjádření I.T.V. CZ s.r.o. ze dne 26.10.2017

Z logiky věci je naprosto evidentní, že dotčené orgány a příslušné subjekty při posuzování příslušného stavebního záměru (Stavby) nevycházely a ani nemohly vycházet z Projektové dokumentace zpracované v únoru 2018. To znamená, že se vyjadřovaly k jiné projektové dokumentaci a není postaveno na jisto, v jakém rozsahu se lišila od Projektové dokumentace posuzované v napadeném Rozhodnutí. Z toho důvodu nemohou být veškerá stanoviska, rozhodnutí, vyjádření ani jiné podklady vytvořené před únorem 2018 (tzn. před vytvořením Projektové dokumentace) použitelná pro řízení, v rámci kterého bylo vydáno Rozhodnutí.

Stavební úřad se dopustil v řízení zásadního pochybení, jestliže nezaznamenal, že jsou mu v řízení Stavebníkem předkládány podklady, které se nevyjadřují k Projektové dokumentaci zpracované v únoru 2018.

Navíc, jak bylo výše uvedeno, v říjnu 2019 předložil Stavebník **aktualizovaný výkres C.1.2 – SO 101 ze dne 15.10.2019, čímž došlo ke změně Projektové dokumentace**, přesto všechny dotčené orgány nebyly s touto změnou seznámeny. Stavební úřad požádal o aktualizace svého vyjádření /stanoviska pouze některé dotčené orgány, a to i přesto, že

některé dotčené orgány, např. Hasičský záchranný sbor Středočeského kraje ve svém Závazném stanovisku ze dne 23.2.2018 si vydání nového závazného stanoviska v případě změny Projektové dokumentace výslovně vymínil.

Navíc některá vyjádření/stanoviska ke dni vydání Rozhodnutí **pozbyla platnosti**, tedy nelze k nim při rozhodování vůbec přihlížet. Jedná se o tato vyjádření:

- Vyjádření KSÚS Středočeského kraje ze dne 27.09.2017 (platnost do 27.09.2019)
- Stanovisko Gríde Services s.r.o. ze dne 20.03.2018 (platnost do 20.03.2020)
- Sdělení ČEZ distribuce, a.s. ze dne 13.12.2017 (platnost do 13.06.2018)
- Vyjádření CETIN a.s. ze dne 13.12.2017 (platnost do 13.12.2019)

S ohledem na uvedené skutečnosti mají Odvolatelé za to, že je **bezpodmínečně nutné Projektovou dokumentaci v aktuálním znění opětovně posoudit všemi dotčenými orgány, a vlastníky veřejné infrastruktury.**

Stavební úřad měl správně dle ust. § 94l odst. 6 stavebního zákona vyzvat Stavebníka k doplnění chybějících a neaktuálních podkladů a společné řízení do té doby přerušit, neboť žádost o vydání společného povolení neobsahovala veškeré náležitosti a podklady požadované právními předpisy.

Stavební úřad tak neučinil, vydal Rozhodnutí na základě neaktuálních anebo již neplatných podkladů, čímž jej postihl vadou způsobující jeho nezákonnost. Napadené rozhodnutí je tak v rozporu s kogentními předpisy, když bylo Rozhodnutí vydáno na základě neúplné, zákonem výslovně požadované, dokumentace.

Důkaz:

- Shora citovaná vyjádření a stanoviska, spis k napadenému Rozhodnutí

5. FORMÁLNÍ VADY A NEPŘEZKOUATELNOST ROZHODNUTÍ

Rozhodnutí neobsahuje veškeré náležitosti vyžadované právními předpisy (zejména stavebním zákonem a vyhláškou Ministerstva pro místní rozvoj ČR č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu (dále jen „**vyhláška 503/2006**“)), což jej činí formálně vadným a nepřezkoumatelným.

Stavební úřad byl povinen z úřední povinnosti posoudit, zda je Stavba v souladu s požadavky uvedenými především v ust. § 94o stavebního zákona. Stavební úřad musí dbát zejména na respektování cílů a úkolů územního plánování, záměr posuzovat s územně plánovací dokumentací, s obecnými požadavky na využívání území apod. Ač se Stavební úřad k požadavkům uvedeným v citovaném ustanovení v Rozhodnutí pokouší vyjadřovat, nečiní tak dostatečně a zjevně neplní svou zákonnou povinnost vyplývající ze shora zmíněného ustanovení stavebního zákona. Rozhodnutí proto neobsahuje jeho základní obsahové

náležitosti stanovené stavebním zákonem a Stavební úřad tyto své povinnosti bezezbytku nesplnil. Podrobná argumentace pak vyplývá z tohoto odvolání zejm. bodu II. 1., 2., a bodu III.

Dle ust. § 94o odst. 3 psím. a) je Stavební úřad povinen ověřit, zda je dokumentace úplná, přehledná. K tomu Stavební úřad v Rozhodnutí na str. 8 uvádí souhlasné vyjádření. Odvolatelé však již v námitkách ze dne 14.3.2019 upozornili Stavební úřad na nesoulad Průvodní a Technické zprávy, a to co do rozsahu předpokládané dopravy a zatížení. S tímto rozporem se však Stavební úřad nevyřadil (viz níže bod III. ad 2)), a tak jeho tvrzení o úplné a přehledné dokumentaci je nepravdivé, resp. neodpovídá obsahu spisu.

Dle ust. § 94o odst. 3 stavebního zákona je stavební úřad povinen **ověřit účinky budoucího užívání Stavby**. V tomto ohledu se Stavební úřad pouze omezil na konstataci toho, že Stavba by neměla mít negativní vliv na své okolí a odkazuje na závazné stanovisko KHS. Stavba a nutně související následující záměr Betonárny však ovlivní kvalitu prostředí i jinými vlivy (prach, doprava, možnosti reálného využití okolních pozemků atd.) a v neposlední řadě bude dotčena tzv. pohoda bydlení (k tomu viz níže bod III. ad 2). Pokud by se předmětnou otázkou Stavební úřad skutečně zabýval podrobněji, zcela jistě by dospěl k závěru, že užívání Stavby bude mít zásadní negativní dopady na sousední pozemky a stavby včetně pozemků a staveb Odvolatelů, když především v důsledku několika negativních činitelů dojde ke značenému zhoršení kvality prostředí v území. Jelikož učiněný závěr Stavebního úřadu nebyl ani v této věci dostatečně odůvodněn, je Rozhodnutí z tohoto důvodu nepřezkoumatelné.

Další obsahové náležitosti, které musí veškerá společná povolení obsahovat, jsou stanovena v ust. § 13a odst. 1 písm. a) až e) vyhlášky 503/2006. V tomto ohledu je Stavebnímu úřadu nezbytné vytknout, že zejména (i) nedostatečně, respektive chybně, vymezil území dotčené vlivy Stavby, kdy zcela opomenul pozemek parc. č. 480/2 k.ú. Všechromy, na který je Stavba přímo vyústěna v místě dosud neexistující části sjezdu, plus ostatní sousední pozemky, které budou Stavbou dotčeny, a (ii) zcela nedostatečně, respektive chybně, stanovil podmínky pro dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě technických norem, kdy ve svém Rozhodnutí odkázal pouze na obecně závazné předpisy bez uvedení konkrétních podmínek, které je Stavebník povinen dodržet.

Především ve věci výše uvedených skutečností Stavební úřad pochybil, když se nedostatečně zabýval těmito okolnostmi, které jsou podmínkou pro vydání bezvadného společného povolení.

Z důvodu absence základních náležitostí, jež musí dle právních předpisů obsahovat společné povolení, je Rozhodnutí formálně vadné a nepřezkoumatelné.

Důkaz:

- Námitky Odvolatelů ze dne 14.3.2019, vyjádření Odvolatelů ze dne 15.9. 2019

III.

Stavební úřad nad rámec výše uvedeného nezákonného postupu dále pochybil, když se zcela nedostatečně vypořádal s námitkami Odvolatelů a ostatních účastníků, nepřipojil požadovanou dokumentaci, čímž zatížil řízení podstatnou vadou a Rozhodnutí je též z tohoto důvodu nezákonné.

Odvolatelé tímto shrnují podstatné nedostatky do následujících bodů:

NEVYPOŘÁDÁNÍ SE S NÁMITKAMI ÚČASTNÍKŮ, NESOUHLAS SE ZÁVAZNÝMI STANOVISKY A STANOVISKY DOTČENÝCH ORGÁNŮ

Odvolatelé vznesli ve společném řízení Námitky proti umístění a povolení Stavby a též se vyjádřili v rámci prostudování dokumentace, v rámci něhož byly rovněž vzneseny námitky a návrhy k doplnění dokazování.

Stavební úřad se však s takovými námitkami a návrhy zcela opomněl vypořádat, anebo se vypořádal zcela nedostatečně.

Dle ust. § 94n odst. 4 stavebního zákona je stavební úřad povinen posoudit námitky na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud takové námitky nepřesahují rozsah jeho působnosti., přičemž o námitkách občanskoprávní povahy si stavební úřad učiní úsudek a rozhodne ve věci.

Dle ust. § 68 odst. 3 *in principio* správního řádu je stavební úřad povinen v odůvodnění rozhodnutí uvést mimo jiné informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Stavební úřad je dle zásad správního řízení vázán i principem tzv. materiální pravdy podle § 3 správního řádu, a tedy (jak vyplývá i z judikatury NSS rozsudek sp.zn. 4 Ads 44/2010 ze dne 30.12.2010) „*naplnění zásady materiální pravdy vyžaduje, aby skutková stránka věci byla zjištěna dostatečně ve vztahu k řádnému posouzení a uplatnění zejména legality (zákonnosti), přiměřenosti a předvídatelnosti rozhodování správních orgánů. Pouze v takovém případě je možno považovat skutkový stav za dostatečně zjištěný*“, kdy navíc NSS se v rozsudku sp.zn. 4 As 17/2016 ze dne 31.5.2016 výslovně vyjádřil, že „*musí být dostatečně zohledněny možné negativní důsledky provozu na pozemních komunikacích na jejich okolí, přičemž tato povinnost nabývá na významu zejm. u staveb se zásadním dopadem na okolí...*“

Z výše uvedeného vyplývá, že je nutné se zabývat všemi námitkami týkající se skutkového posouzení věci a řádně odůvodnit, jak se s nimi Stavební úřad vypořádal.

Dle rozsudku NSS ze dne 24.11.2010, sp. zn. 1 Ao 5/2010 platí, že „*Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních*

*rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004). Musí z něho být **seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou (§52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.***“

Z výše citovaných zákonných ustanovení a citované judikatury vyplývá, že Stavební úřad byl povinen veškeré námitky Odvolatelů posoudit a v rámci Rozhodnutí (respektive jeho odůvodnění) se s nimi vypořádat.

V tomto ohledu Stavební úřad závažně pochybil, když se s Námitkami Odvolatelů nedostatečně vypořádal. Odvolatelé ohledně jednotlivých námitek a jejich údajného vypořádání ze strany Stavebního úřadu uvádí následující:

1) Rozpor s cíli a úkoly územního řízení

Odvolatelé v rámci svých námitek ze dne 14.3.2019 se negativně vyjádřili k tomu, že Stavba je v souladu s cíli a úkoly územního plánování, a to s odkazem na § 18 a 19 stavebního zákona, kdy zejm. mají za to, že navrhovaný záměr nevytváří vyvážené podmínky pro příznivé životní prostředí, a neuspokojuje potřeby současné generace a v případě, kdy je plánována dopravní infrastruktura bez přímé návaznosti na povolení i samotného výrobního areálu, není ani dodržena podmínka udržitelného rozvoje území. V této souvislosti odkázali na zakázanou tzv. salámovou metodu a souvislost se záměrem Betonárny, který by měl být posuzován současně.

Stavební úřad v této souvislosti bez dalšího odkázal na závazné stanovisko orgánu územního plánování a regionálního rozvoje Městského úřadu v Říčanech ze dne 17.1.2019 č.j. 200222/2018-MURI/OUPRR/1175, č.ev. 229015/2018 (dále „OÚP“ a „Závazné stanovisko OÚP“).

Odvolatelé tímto opakovaně zdůrazňují, že samotná Stavba jako komunikace vedoucí k jakémusi „plánovanému areálu“ přece musí být z hlediska cílů a úkolů územního plánování posuzována i z pohledu, jak bude užíván předmětný areál, neboť veškerá doprava bude touto komunikací odváděna. A výstavba samotné komunikace, aniž by vedla ke konkrétnímu areálu (končila v polích) není, a o tom není pochyb, řádným využitím území z hlediska rozvoje území, ani z hlediska životního prostředí, kdy půda pod komunikací byla vyňata ze ZPF a bude výstavbou zničena značná část stávající zeleně. Touto otázkou se však nezabýval ani Stavební úřad, bohužel se nezabýval ani OÚP ve svém závazném stanovisku.

OÚP se zabýval v podstatě pouze souladem s územním plánem. Zde však vznáší Odvolatelé též pochybnosti, neboť se jedná o **území nerušící výroby**. Pokud není známo, k jakému areálu komunikace povede, jak lze určit, že bude součástí areálu, kde je nerušící výroba ve

smyslu územního plánu? Navíc, když z podkladů a veřejně známých informací je evidentní, že tím plánovaným areálem je Betonárna.

Takové vypořádání se s námitkou Odvolatelů je zcela nedostačující. Stavební úřad měl a mohl na základě takto zjištěných informací, zejm. o navazujícím záměru Betonárny, požádat o doplnění či upřesnění závazného stanoviska, což neučinil, a ani nezdůvodnil, proč tak neučinil, ačkoliv je k tomu oprávněn. Stavební úřad mohl vyřešit tento rozpor též v rámci dohodovacího řízení postupem dle ust. § 136 odst. 6 správního řádu, neboť z výše uvedených skutečností není pochyb o tom, že předmětné Závazné stanovisko OÚP bylo vydáno v rozporu s územním plánem a právními předpisy. Stavební úřad tak bohužel neučinil a zatížil Rozhodnutí závažnou procesní vadou.

Odvolatelé v této souvislosti vznášejí **nesouhlas s obsahem tohoto Závazného stanoviska OÚP**, neboť stanovisko je v rozporu se zásadami a cíli územního plánování, i samotným územním plánem, nebyly dodrženy zásady § 96b stavebního zákona, zejm. odst. 3, kdy v podrobnostech odkazuje na své námítky ze dne 14.3.2019 a vyjádření ze dne 15.09.2019 a doplňují, že jako vlastníci pozemků a staveb v bezprostřední blízkosti Stavby jsou dotčeni vlivem Stavby na územní plánování a rozvoj daného území, na životní podmínky v okolí této stavby a ovlivnění životního prostředí, a **žádá odvolací orgán, aby v souladu s ust. § 4 stavebního zákona předložil Závazné stanovisko OÚP k přezkoumání nadřízenému orgánu.**

2) Narušení kvality prostředí, Nedostatečné posouzení dopravy, Pochybnosti o sadových úpravách

V rámci výše uvedených námitek se Odvolatelé domáhali přezkoumání záměru z hlediska § 10 vyhlášky o technických požadavcích na stavbu, podle které musí být nové stavby mj. navrženy a provedeny tak, aby neohrožovaly zdravé životní podmínky uživatelů okolních staveb, ve spojení s § 19 odst. 1 písm. i) stavebního zákona, a to z hlediska naplnění kvality bydlení a tzv. pohody bydlení, jak souhrn činitelů jednotlivých složek životního prostředí, jako je hladina hluku, prašnost, čistota ovzduší, množství zeleně, oslunění apod.

V této souvislosti Odvolatelé poukazovali, že neexistuje dopravní průzkum, a naopak je rozpor mezi stupněm dopravní zátěže uvedeným v Projektové dokumentaci (bod C .1.1. 1 písm. e) Technická zpráva – dle TP 170, tj. stupeň IV – tj. 100-500 vozidel denně) a bodě 12. Průvodní. Zprávy - Nároky stavby na zdroje a její potřeby, písm. c), kde se uvádí provoz v max. desítek vozidel/ 24 hod.

V této souvislosti též Odvolatelé upozornili na řízení o vyhlášení lipové aleje za památné stromy.

V podrobnostech opět odkazují Odvolatelé na své námitky z 14.3.2019 a vyjádření z 15.9.2019 a doplňují, že jako vlastníci přilehlých a sousedních pozemků a staveb jsou výše uvedeny okolnostmi ovlivněni v užívání svých nemovitostí.

Stavební úřad se vypořádal s těmito námitkami tak, že údajně „**přesahují zaměřením konkrétně vymezený předmět řízení**“, což je zcela **zmatečné a nepochopitelné odůvodnění**, když Odvolatelé odkazují na konkrétní pasáže konkrétně posuzované Projektové dokumentace.

Zároveň v této souvislosti Stavební úřad odkazuje na Závazné stanovisko KHS, která dospěla k závěru, že jsou splněny hlukové podmínky daného záměru.

Odvolatelé však zdůrazňují, že výše uvedené námitky nesměřovaly pouze do posouzení hlukové zátěže, ale i prašnosti, čistoty ovzduší a množství dopravy a celkové pohody bydlení, kterou je Stavební úřad povinen v rámci povolování záměru posuzovat.

Je nepochybné, že Stavba (komunikace) a na ní navazující a související stavba Betonárny, které nelze od sebe při posuzování výše uvedených kritérií oddělovat, **zhorší životní prostředí v lokalitě**, kdy naproti přes komunikaci II/107 se nachází stávající stavby, mimo jiné rodinný dům Odvolatelů. Je nepochybné, že dojde ke zvýšení hlučnosti, prašnosti, dopravního zatížení a s tím související bezpečnosti okolí a dojde k zániku velkého množství stávající zeleně, která v této lokalitě již nyní je velmi omezená. Areál Betonárny, ani samotná Stavba pak není oddělena jakýmkoliv zeleným pásem. Není důležité pouze konstatování, zda byly nebo nebyly překročeny hygienické limity. Pohodu bydlení je potřeba posuzovat jako celek.

K tomu je třeba zdůraznit, že NSS ve svém rozhodnutí 6 AS 38/2018 ze dne 4.3.2009 výslovně uvedl, že „pokud účastník poukáže na konkrétní skutečnosti, které zpochybňují splnění požadavku na pohodu bydlení, musí se stavební úřad těmito tvrzeními důkladně zabývat, i když stanoviska dotčených orgánů konstatovala dodržení předepsaných limitů zatížení. Navíc zhodnotí, zda vliv jednotlivých negativních účinků umístování staveb nepřípustně snižuje pohodu bydlení, není jen otázkou obsahu závazného stanoviska dotčeného orgánu, nýbrž je záležitostí autonomního posouzení stavebním úřadem či odvolacím orgánem po zhodnocení všech relevantních skutečností. Nepřekročení limitních hodnot totiž ještě nemusí znamenat, že zajištěná hladina zatížení způsobeného umístovanou stavbou také splňuje požadavek na bydlení“.

Je evidentní, že Stavební úřad ani OÚP ve svém Závazném stanovisku OÚP, jehož výše namítaná nezákonnost je tímto ještě zdůrazněna, se tímto hlediskem, které je dlouhodobě judikováno a při posuzování zdůrazňováno, vůbec neřídily, přitom odůvodnění Stavebního úřadu se s výše uvedenou argumentací zcela vůbec nevypořádal, resp. vypořádal zcela zmatečně a nedostatečně a tvrzený rozpor v Projektové dokumentaci týkající se dopravního zatížení zcela opomněl.

3) Neúplnost spisového materiálu, nesouhlas se závazným stanoviskem KHS

Odvolatelé v průběhu celého řízení zdůrazňují, že by ve věci mělo být vydáno závazné stanovisko KHS. KHS nakonec své závazné stanovisko vydalo a odůvodnilo jej mimo jiné odkazem na Hlukovou expertízu na posouzení záměru Betonárna z 02/2017 (dále „**Hluková expertíza**“), která byla doplněna dodatkem č. 2, údajně pro přepočítání na stávající dopravu v roce 2019 a dospěla k závěru, že hluková zátěž je vyhovující.

Ve svém vyjádření ze dne 23.3.2020 upozornili Odvolatelé v této souvislosti na neúplnost spisu, kdy Hluková expertíza ani její dodatky nejsou součástí spisu. Aby Odvolatelé mohli posoudit zákonnost vydání Závazného stanoviska KHS, musí mít možnost seznámit se s podklady, které dotčený orgán k vydání stanoviska vedly, navíc, pokud jej překládal dotčenému orgánu Stavebník.

Argumentace Stavebního úřadu prostou závazností Závazného stanoviska KHS je naprosto **nedostačující a sporná**. Z ust. § 4 stavebního zákona vyplývá, že v rámci odvolacího řízení lze přezkoumat zákonnost závazného stanoviska. K tomu, aby mohl účastník takový návrh a pochybnosti vznést, resp. aby odvolací orgán mohl o takovém návrhu rozhodnout, musí mít k dispozici podklady, ze kterých dotčený orgán vycházel. **Odepření seznámení se s tak důležitými doklady je v rozporu se zásadami správního řízení včetně zásady zjištění materiální pravdy, transparentnosti řízení a rovnosti účastníků řízení, vyjádřených zejm. v ust. § 3 a 7 správního řádu.**

V této souvislosti vznášejí Odvolatelé **věcné námítky proti posuzované Hlukové expertíze, kterou si následně zajistili v informačním systému EIA**. Tyto námítky tak nemohli uplatnit dříve, neboť očekávali, že Hluková expertíza bude Stavebním úřadem do spisu doplněna a Odvolatelé ji budou moci posoudit, zda se jedná skutečně o expertízu zveřejněnou v rámci procesu EIA a zejm. budou moci posoudit její nové dodatky.

Problém zmiňované Hlukové expertízy, stejně jako celého procesu EIA, je především dramatické podhodnocení kapacity záměru Betonárny (ale i dalších vstupních údajů), kdy záměr byl posuzován na průměrnou denní kapacitu 48 m³ betonové směsi, a max. denní kapacitu 144 m³. Skutečná kapacita zařízení je dána výkonem vlastní míchačky (DKX2.25 dle Hlukové expertízy), která dle výrobce dosahuje kapacity 104-113 m³/hod, tedy teoreticky až 1248-1356 m³/den při 12 hodinové směně (uváděné v dokumentaci EIA). Takové navýšení kapacity má samozřejmě dramatický vliv na dopravu, tedy i hlukovou zátěž a emise. Z Hlukové expertízy pak jednoznačně vyplývá, že **největší hlukové zatížení je právě z dopravy**, a není tedy pochyb, že takto významné zvýšení dopravy na komunikaci II/107, ale i na samotné Stavbě je třeba podrobněji zjišťovat, a to např. **aktuálním dopravním průzkumem**, jak navrhovali Odvolatelé. Navíc již v roce 2017 vycházely hodnoty Hlukové expertízy hraniční, resp. blízké se hranicí maximální zatížitelnosti, a to i přes odečtení nejistoty měření namísto jejímu přičtení, a neoprávněného užití korekce pro starou hlukovou zátěž. Podle údajného Dodatku č. 2, který dopracoval hlukovou zátěž na stávající dopravu v roce 2019, jsou hodnoty opět pouze hraniční, což považují Odvolatelé vzhledem k vzrůstající dopravě na komunikaci II/107 i na D1 za v podstatě nemožné.

Bez bližšího seznámení se s podklady však nezbyvá Odvolatelům než namítat nezákonnost závazného stanoviska KHS pro jeho nepřezkoumatelnost a neurčitost a rozpor se závaznými právními předpisy a **žádá odvolací orgán, aby v souladu s ust. § 4 stavebního zákona předložil Závazné stanovisko KHS k přezkoumání nadřízenému orgánu.**

4) Nedodržení postupu dle Zákona EIA

Rovněž s touto námitkou se Stavební úřad vypořádal zcela nedostatečně až zmatečně, v podrobnostech odkazují Odvolatelé na bod II. 2. tohoto podání. Je s podivem, že s tím, že se jedná o projekt posuzovaný podle EIA, nepřišel ani orgán pro ochranu životního prostředí, který ve věci také poskytl své stanovisko. Na základě vyjádření Odvolatelů ze dne 23.3.2020 si měl Stavební úřad u tohoto orgánu ověřit, zda se o takový projekt jedná. Opět lze pouze konstatovat, že ani tento postup Stavební úřad nevyužil, byť mu to stavební zákon v ust. § 94q a násl. Stavebního zákona přímo ukládá.

V obdobném rozsahu se bohužel Stavební úřad vypořádává s ostatními námitkami účastníků, tedy na rozsáhlé rozpracované námitky reaguje jednou větou, vytrženou ze souvislostí a s odkazem na závazná stanoviska či stanoviska bez odůvodnění, z jakého důvodu nepožádal o jejich doplnění či zpřesnění, ačkoliv tak učinit měl a mohl.

Jelikož se Stavební úřad nedostatečně, respektive v některých případech vůbec anebo chybně, nevypořádal s oprávněnými námitkami Odvolatelů, zatížil Rozhodnutí závažnou procesní vadou.

Na závěr je třeba zdůraznit, že podle názoru Odvolatelů byla Stavba Rozhodnutím umístěna a povolena ve zjevném rozporu se závaznými právními předpisy, neboť její umístění zásadním způsobem negativně ovlivňuje využití a užívání pozemků a staveb ve vlastnictví Odvolatelů, v důsledku čehož je umístění a realizace Stavby v rozporu s cíli a úkoly územního plánování a stejně tak v rozporu s veřejným zájmem.

Důkaz:

- Námitky Odvolatelů ze dne 14.3.2019, vyjádření Odvolatelů ze dne 15.9. 2019, vyjádření Odvolatelů ze dne 23.3.2020
- Závazné stanovisko OÚP
- Závazné stanovisko KHS
- Str. 18 prospektu výrobce míchačky

IV.

Na základě všech shora uvedených skutečností Odvolatelé shrnují, že Rozhodnutí vydané Stavebním úřadem, jímž byla umístěna a povolena Stavba, je nezákonné a věcně nesprávné, neboť jeho vydáním došlo k porušení právních předpisů (zejména stavebního zákona a jeho prováděcích vyhlášek a Zákona EIA).

Zároveň Rozhodnutí obsahuje řadu nesprávností a neurčitých skutečností, což jej v důsledku činí nesrozumitelným a nepřezkoumatelným. Stavební úřad se také evidentně nevypořádal s námitkami Odvolatelů, příp. jejich zamítnutí nedostatečně odůvodnil, a nerespektoval kogentní ustanovení zákona a jiných právních předpisů včetně obecných zásad správního řízení.

V důsledku všech výše uvedených skutečností je Rozhodnutí stíženo tak závažnými vadami, pro které musí být Odvolacím správním orgánem zrušeno.

S ohledem na shora konstatované a zejména s přihlédnutím k podstatným vadám a zásadním nedostatkům Rozhodnutí a jemu předcházejícímu společnému řízení Odvolatelé

n a v r h u j í,

aby odvolací orgán napadené rozhodnutí změnil tak, že se žádost o vydání společného povolení zamítá,

nebo,

aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Stavebnímu úřadu k dalšímu řízení,

nebo,

aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Miroslav Krejčík
Hana Krejčíková
v.z. Ing. Pavlem Soukupem

Přílohy:

- 1) námitky Odvolatelů ze dne 14.3.2019,
- 2) vyjádření Odvolatelů ze dne 15.9. 2019,
- 3) vyjádření Odvolatelů ze dne 23.3.2020
- 4) prospekt výrobce míchačky